

BUGGYMANIACS

Pořídili jste si buginu, abyste dříve či později zjistili, že s ní doma vlastně nemáte kde jezdit? Neprofadejte panice, možnosti tu jsou. Přinášíme krátkou reportáž z banátské rallye.

Text: Martin Tománek, foto: Tina Meierová, Sergio Morariu

Nápad pořádat vedle EnduRoManie také hobby závod bugin byl vlastně z nouze ctnost, přiznává mi jeho zakladatel Sergio Morariu s tím, že nedávno prodělal výměnu jednoho kyčelního kloubu a v zimě jde na druhou. Do stupaček už se nepostaví, ale polní a kamenité hřebenové cesty svého rodného Banátu chce brázdit dál. Co nejdále to půjde – a bugina mu v tom může pomoci. Není sám. Na prvním ročníku jeho Carpathian Buggy Challenge se letos sešlo devět bugin a osmnáct členů posádek převážně z Rakouska a Německa se stroji Polaris RZR a Arctic Cat. A opravdu to nebyli jen samí invalidé – nýbrž páry středního věku, otcové se syny, ambiciózní závodníci se špičkovou technikou či bývalí enduráci. Všechny je spojuje jediné – v západní Evropě se pořádně mimo asfalt takřka nesvezou.

Čtyřdenní podnik CBC je zorganizován tak, aby jednotlivé etapy dokonale prověřily

technickou i jezdeckou připravenost posádky, ta si sáhla na dno, ale přitom (nebo právě proto) si to skvěle užila. První etapa je navigační: stejně jako v případě EnduRoManie obdržíte seznam bodů a je jen na vás, kolik a jakou trasou je dokážete posbírat. Kdo jich má nejvíce, etapu vyhrává. Dlužno dodat, že co bod, to důvod k zastávce – zdejší krajina je nádherná a waypointy, jak se těmto bodům říká, jsou vybírány právě podle atraktivit scenerií. Asi nepřekvapí, že právě tuhle etapu vyhrála s 18 body a 140 najetými kilometry nekolinásobná dakarská účastnice Tina Meierová (viz rozhovor). Druhý den přišla na řadu rychlost. Po dohodě s místními (ti připravili pro všechny účastníky skvělý oběd přímo na trati) postavil pořadatel za vesnickým hřbitovem endurový okruh. Podklad 9 km dlouhého okruhu, který se jel

ve dvou rozjížděkách sedmkrát za sebou (dohromady tedy 126 ostrých kilometrů), byl převážně písčité, nechyběly skoky a zatáčky různých poloměrů, takže o divoké driftы nebyla rozhodně nouze. O tom, že někteří jeli opravdu na doraz, svědčí nutnost noční výměny větší části podvozku jedné z bugin... Den třetí byl „na techniku“ – jel se trial. Trať byla namotaná v lese v příkrém svahu nad jezerem hned v Brebu Nou a po předchozích deštích stála za to. Na endurech jsme ji projeli s odřenými ušima a buginám jsme moc šancí nedávali. O to více jsme nechápali, jak rychle a s jakou elegancí divokých

Ohlasy na první ročník CBC byly velmi pozitivní. Pro některé to byla také obrovská jezdecká škola, pro jiné ideálně strávená dovolená.

Maratonská etapa vedla až na jih Rumunska a zpět, celkem 320 km. Bez bloudění...

Rychlostní etapa byla velmi náročná na fyziku i techniku strojů. Po ostrých 126 kilometrech se měnily i nápravy.

koček se dokázaly ke kříži na vrcholu kopce vydrápat – časový limit byl 15 minut a se zapnutým 4WD to daly všechny. Původně jsme měli v plánu sledovat buginy také poslední den, na etapě maratonské, jež vedla do jižního, českého Banátu podél srbských hranic až k Železným vratům Dunaje a zpět. Ale při střídání součtu kilometrů jsme to vzdali, což se ukázalo jak rozumné: posádky vyrážely před šestou hodinou ranní a většina z nich se vracela až kolem jedenácté v noci. Přes 320 km a jenom off-road. Polňačky, les, šotolina, písek, taková domácí dakarská etapa, jak vtípně poznamenala Tina.

Ohlasy na první ročník byly velmi pozitivní, to jak od účastníků samotných, kteří se po tom týdnu mohli cítit jako mnohem zkušenější jezdci, tak od místních v Brebu Nou, pro které je každý podobný event nejen vítaným zpestřením, ale především přívýdělkem. Lví podíl na tom má jak

ohleduplnost všech účastníků, tak skvělá organizace s jasně danými pravidly. Jedním z nich je také stav sériového stroje, bez speciálních úprav, pouze s čtyřbodovými pásy a pořádnou ochrannou klecí. Obě má většína současných bugin už v základu, v účasti na dalším ročníku vám tedy už nic nebrání. Doporučujeme být při tom!

Kompletní informace o následujícím ročníku Carpathian Buggy Challenge 2015 hledejte na www.buggymaniacs.com

Triálová sekce skrývala mnohá nebezpečná – zde nevině vypadající kaluž...

Navigační etapa zavedla účastníky soutěže na nejkrásnější místa kdysi německého Banátu.

Tina Meierová (42), coach a biker tělem i duší

Sympatickou Němku Tinu Meierovou provází pověst vynikající navigátorky a skvělé maratonské jezdkyňe, ženské špičky. Na rallye Dakar se vydala celkem třikrát, z čehož dvakrát nedokončila pro technickou závadu a zdravotní problémy. Ty měla ostatně také letos na Merzouga Rallye, kde se potkávala s naším dakarským nováčkem Ondrou Klymčivem – prý se mu doslova ztrácela před očima... Na CBC v Rumunsku, kde sršela vtípem a energií, jsem ji zpovídal za volantem Polarisu RZR 800.

? Tino, je trochu šok vidět tě za volantem buginy. Motorky tě už nebaví?

! Chceš říct, že jsem zralá do soutěžáckého důchodu? Nezačal jsi úplně šťastně, hochu. (směje se)

? Ne, tak jsem to nemyslel...

! Jen žertuji, podívej, bugina je pro mě změna. Sem do Brebu Nou jezdím s motorkou trénovat už deset let, chtěla jsem to zkusit jinak – mít taky trochu dovolenou. Je tu fajn parta, vzniká něco nového, pomáhám celý podnik vy-mýšlet i organizovat, to mě moc baví.

? Jaké to je, držet volant místo řídítek?

! Je to stejné jako v autě, volant a pedály. Buginy mají oproti motorkám jednu obrovskou výhodu – řídit je může opravdu každý a dostat se na nějakou úroveň není tak namáhavé jako na motorce. Odpadá totiž ta nejdůležitější věc – a to je cit pro balanc, bez kterého se na motorce nehneš. Ale to víš přece sám.

? No právě, není to nuda?

! S dobrým autem se taky vždycky rád svezeš, ne? Jenže o sportáka se pořád jenom bojíš, abys ho neodřel. Buginy jsou takové terénní motokáry, navíc docela robustní. Zábava to je navíc sdílená. Můžeš si vzít někoho k sobě, můžeš s ním normálně mluvit, užívat si jízdu, ukázat mu terén. A nemusíš mít strach, že ho někde vysypeš – ta klec kolem kabiny je obrovský bezpečnostní faktor. To na motorce, ale ani na čtyřkolce není, a v hlavě tak pořád zůstává ten pocit, ježíš, co když teď spadnu a něco si udělám. V bugině se cítíš v bezpečí a jedeš do větších akcí – hlava tě pustí. Navíc jsi sám viděl, co ty věci dokážou vyjet. A jak rychle!

? Takže další výuková pomůcka na tvých kempech? (Tina pořádá v Rumunsku a Maroku výukové enduro-kempy jenom pro dívky a ženy, vyhledávané jsou i českými jezdkyňami.)

! (směje se) Proč ne, jen neznám moc holek, které by si buginy kupovaly. Až se to změní, vypíšu na svých stránkách www.dirtgirls.de kurz jenom pro buginy. Nebo že bych udělala jeden i pro chlapy? Přijedeš?